

تاریخ بردهداری

نورمن ال. ماخت و مری هال

ترجمه سهیل سُمی

فهرست

حوادث مهم در تاریخ برده‌داری ۶
مقدمه: پدیده‌ای جهانگیر ۹
۱. برده‌داری در تمدن‌های آغازین مدیترانه ۱۳
۲. برده‌داری در قرون وسطی ۲۹
۳. برده‌داری در آفریقا ۴۳
۴. برده‌داری در میان سرخپوستان آمریکا ۵۹
۵. اروپاییان در منطقه کارائیب و آمریکای جنوبی سرخپوست‌ها و آفریقایی‌ها را به برده‌گی می‌گیرند ۷۱
۶. برده‌داری در مهاجرنشین‌های آمریکا و ایالات متحده ۹۱
۷. تداوم برده‌داری ۱۰۹
یادداشت‌ها ۱۲۱
برای مطالعه بیشتر ۱۲۵
منابع ۱۲۷
نمایه ۱۳۱

مقدمه

پدیده‌ای جهانگیر

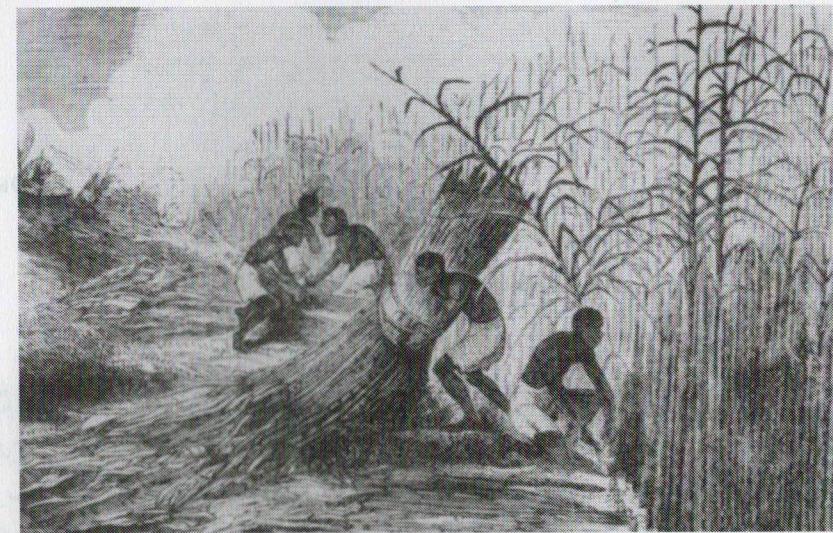
تاریخ برده‌داری مرز نژادی یا جغرافیایی نمی‌شناسد. هر نژادی – اعم از سیاه و زرد و سفید و سرخ – هم برده بوده است و هم برده‌دار. کمتر ملت یا مذهبی است که دامانش از لوث تجارت زندگی انسان‌ها پاک باشد. مردم هموطنان، همنژادان، همکیشان، همنسلان و حتی بستگان خویش را به بردگی گرفته‌اند. حتی خود برده‌ها نیز برده داشتند. سفیدپوست‌ها همسایه‌ها و دشمنان خود را به بردگی می‌کشاندند. در آفریقا سیاهپوستانی که هرگز سفیدپوستی ندیده بودند، دشمنان سیاهپوست قوم و قبیله‌هایشان را به بردگی می‌گرفتند. در اروپا و در خلال قرون وسطی، تجار مسیحی از راه خرید و فروش برده‌ها سرمایه‌های کلانی اندوختند. مسلمانان در سپاهیان خود از برده‌گان مذکور و در حرم‌هایشان از برده‌گان زن و خواجگان استفاده می‌کردند.^۱ والدین فقیر چینی فرزندانشان را به بردگی می‌فروختند. هزاران سال پیش از آن‌که وایکینگ‌ها یا کریستف کلمب از وجود مکان‌هایی چون مکزیک و آمریکای شمالی و جنوبی آگاه شوند، در فرهنگ‌های سرخپوستی این مناطق برده وجود داشت. هر کسی، چه فقیر و چه غنی، ممکن بود صبح یک روز آزاد باشد و شب همان روز برده. نتیجهٔ جنگ یا صرفاً حضور در مکانی نامناسب و در زمانی نامناسب اغلب سرنوشت‌ساز بود. اسیرکنندهٔ امروز ممکن بود خود اسیر فردا باشد.

واژهٔ برده [Slave] از ریشهٔ اسلام [Slav] است، نام قومی و اجدادی گروهی از مردم در اروپای مرکزی و شرقی که از قرن پنجم تا سیزدهم به شدت و به کرات مورد حمله قرار می‌گرفتند و به بردگی گرفته می‌شدند. معادل واژهٔ برده تقریباً در تمامی زبان‌های

۱. نویسنده احتمالاً به دلیل عدم آشنایی با پدیدهٔ چند همسری مردان مسلمان، زنان عقدی یا صیغه‌ای اندرونی‌ها را به جای برده گرفته است که صحیح نیست. در مورد استفادهٔ مسلمانان از برده در جنگ‌ها مترجم به خود اجازهٔ اظهارنظر نمی‌دهد، اما در عین حال، اشاره به بالا جبشی را که با میل و اختیار خویش مسلمان و آزاد شد و سپس برای اسلام شمشیر زد، خالی از فایدهٔ نمی‌داند. – م.

شهرها و روستاهای آن دوران نیز بردۀ وجود داشته است. ما نمی‌توانیم به یقین سال یا حتی قرن شروع بردۀ داری را معین کنیم، اما شرایط پاگرفتن این فرهنگ را می‌توان شناسایی کرد. حدوداً هفت هزار سال پیش مردم به تدریج در روستاه‌گرد هم آمدند و این روستاهای به شهرک‌ها و سرانجام شهرهای بزرگ و مستقل موسوم به دولتشهر تبدیل شدند. آن‌ها خانه‌سازی و نوشتند و تولید ابزار فلزی و مواد غذایی را آموختند و برای دستیابی به پوست و پشم و شیر و گوشت اقدام به اهلی کردن و پرورش حیوانات کردند. برای نخستین بار انسان می‌توانست به جای حرکت مداوم و شکار و گرد هم جمع شدن، در عین مستقر شدن در سرپناهی همیشگی، تمام مایحتاج غذایی خود را تولید کند. اما این نوع زندگی جدید مستلزم وجود کارگران بسیار در مزارع بود. به این ترتیب، مفیدتر آن بود که به جای کشتن تمام جنگجویان دشمن، آن‌ها را اسیر کنند. می‌شد از زندانیان در مراقبت از گله‌ها، پرورش محصول و انجام کارهای معمول خانه استفاده کرد. ممکن بود سرتاسر سال از طلوغ تا غروب خورشید یکسره از برده‌گان کار بکشند، تا وقتی از حال بروند. برده‌ها بجز جا و غذا هیچ خرج دیگری نداشتند و به آسانی قابل جایگزینی بودند. هر نوع گلایه، شورش یا اقدام به فرار ممکن بود برایشان مجازات مرگ به همراه داشته باشد.

برده‌داری در اکثر قاره‌ها و تقریباً تمامی کشورها رایج بوده، از جمله ایالات متحده که برده‌داری در آن تا سال ۱۸۶۵ نهادی کاملاً قانونی محسوب می‌شد. برده‌داری رسمی است که می‌تواند میراثی دردناک از بی‌عدالتی و نابرابری بر جا گذارد، چیزی که بسیاری از مردم ترجیح می‌دهند و انمود کنند که هرگز رخ نداده یا دیگر وجود ندارد. با این همه، برده‌داری هنوز هم در بعضی از بخش‌های جهان رواج دارد، حتی برغم ممنوعیت آن بر اساس قوانین بین‌المللی.

از برده‌ها اغلب برای کار کشاورزی استفاده می‌کردند، مثلاً در کار بردۀ نیشکر در این مزرعه آمریکایی در قرن نوزدهم.

هند و اروپایی برگرفته از اسلام است. برده کسی است که جزو اموال شخص دیگر یا دولت است، یک ابزار کار همچون خیش یا چکش یا قاطر. برده‌دار معمولاً اختیاردار حیات و ممات برده است. برده نیز چون دیگر اشکال دارایی قابل خرید و فروش یا اجاره توسط اربابان دیگر است. شرایط زندگی و کار برده‌ها و قوانین حاکم بر مالکیت و رفتار با آن‌ها بسته به زمان‌ها و مکان‌های متفاوت به شدت متغیر بوده است. اما نقطه اشتراک همه آن‌ها اسارت برده‌گان بوده است و عدم تسلط آن‌ها بر زندگی و سرنوشت‌شان. آن‌ها انسان بودند – انسان همچون صاحبان خود، و در بسیاری از موارد با هوشی معادل یا برتر از آن‌ها. اما از دیدگاه قانون و جامعه آن‌ها اموال یا دارایی محسوب می‌شدند.

هیچ کس نمی‌داند برده‌گی دقیقاً از چه زمانی آغاز شده است. اما این پدیده از زمان آغاز تاریخ ثبت شده، بخشی از جامعه بشری بوده است. خرید و فروش هم‌و عنان بشري صرفاً در همین چند صد سال اخیر خلاف قوانین و سنت اجتماعی تلقی شده است. ارجاعات واقع‌بینانه به برده‌گان به مثابه کارگران اجیر شده و بی‌اجر و مزد را در داستان آفرینش در کتاب مقدس می‌توان یافت. لوح‌های گلی مکشوف در منطقه‌ای که گویا نخستین مناطق مسکونی در آن پاگرفته‌اند – میان رودهای دجله و فرات در عراق امروزی – ثابت می‌کنند که در